

Pers en Voorlichting

PERSCOMMUNIQUE nr. 8/09
3 februari 2009

Conclusie van de advocaat-generaal in zaak C-440/07 P

Commissie /Schneider Electric

**ADVOCAAT-GENERAAL RUIZ-JARABO COLOMER CONCLUDEERT TOT
GEDEELTELIJKE VERNIETIGING VAN HET ARREST DAT SCHNEIDER RECHT
OP VERGOEDING TOEKENDE VOOR TWEE SOORTEN SCHADE ALS GEVOLG
VAN HET ONRECHTMATIGE VERBOD VAN HAAR FUSIE MET LEGRAND**

De Europese Gemeenschap dient Schneider alleen haar kosten voor deelneming aan het heropende onderzoek van de transactie te vergoeden

Schneider houdt zich bezig met de productie en verkoop van apparatuur en systemen in de sectoren elektriciteitsdistributie, industriële meet- en regeltechniek en automatisering, terwijl Legrand elektrische apparatuur voor laagspanningsinstallaties produceert en verkoopt. Op 16 februari 2001 stelden de twee Franse vennootschappen de Commissie in kennis van een plan dat inhield dat eerstgenoemde onderneming via een openbaar ruilaanbod (ruilaanbod) zeggenschap over laatstgenoemde onderneming zou krijgen.

Op 3 augustus 2001 zond de Commissie Schneider een mededeling van punten van bezwaar, waarin zij erop wees dat daardoor een machtspositie op een aantal nationale sectorielle markten zou ontstaan.

Zodra op het ruilaanbod was ingegaan, gaf de Commissie op 10 oktober 2001 een beschikking¹ waarbij zij de aangemelde concentratie onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt verklaarde, op grond dat de fusie een machtspositie zou creëren en in aanzienlijke mate de daadwerkelijke mededinging op bepaalde nationale markten zou belemmeren, en bovendien een overheersende positie in verschillende Franse sectoren zou versterken.

Aangezien Schneider een concentratie tot stand had gebracht die achteraf onverenigbaar was verklaard met de gemeenschappelijke markt, gaf de Commissie op 30 januari 2002 een tweede beschikking,² waarbij Schneider werd gelast zich binnen een termijn van negen maanden, eindigend op 5 november 2002, af te splitsen van Legrand.

Schneider verzocht het Gerecht, de onverenigbaarheidsbeschikking en de scheidingsbeschikking nietig te verklaren.

¹ – Beschikking 2004/275/EG van de Commissie van 10 oktober 2001 (Zaak COMP/M.2283 – Schneider/Legrand), waarin de concentratie onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt wordt verklaard.

² – Beschikking C(2002) 360 def. van de Commissie van 30 januari 2002 (zaak COMP/M.2283 – Schneider/Legrand), waarbij een scheiding van ondernemingen wordt gelast.

Inmiddels verlengde de Commissie de aan Schneider verleende termijn om zich af te splitsen van Legrand tot 5 februari 2003.

Schneider trof voorbereidingen voor de overdracht van Legrand, waartoe in geval van verwerping van haar twee beroepen tot nietigverklaring zou moeten worden overgegaan. Daartoe sloot zij op 26 juli 2002 met het consortium Wendel-KKR een verkoopovereenkomst waaraan uiterlijk op 10 december 2002 uitvoering moest worden gegeven. De overeenkomst bevatte een clausule op grond waarvan Schneider deze tegen betaling van een ontbindingsvergoeding (180 miljoen EUR) tot 5 december 2002 kon ontbinden, ingeval de onverenigbaarheidsbeschikking nietig zou worden verklaard.

Bij twee arresten van 22 oktober 2002³ verklaarde het Gerecht van eerste aanleg de onverenigbaarheidsbeschikking en dus de scheidingsbeschikking die een uitvoering was van de eerste, nietig. Het Gerecht was onder meer van oordeel dat de Commissie de rechten van verdediging van Schneider had geschonden wegens een procedurele fout.

Als gevolg van deze arresten heropende de Commissie de procedure van controle van de concentratie van Schneider en Legrand. In een nieuwe mededeling van punten van bezwaar deelde de Commissie Schneider mee dat de concentratie de mededinging op de Franse sectoriële markten kon aantasten. Op 2 december 2002 deelde Schneider de Commissie mee dat zij van plan was Legrand aan Wendel-KKR te verkopen. Deze verkoop vond uiteindelijk plaats op 10 december 2002.

Op 10 oktober 2003 stelde Schneider bij het Gerecht beroep tot schadevergoeding in ten belope van bijna 1 700 miljoen EUR die zij stelde te hebben geleden wegens de onrechtmatigheid van de onverenigbaarheidsbeschikking.

Bij arrest van 11 juli 2007⁴ erkende het Gerecht Schneider's recht op vergoeding, evenwel alleen voor een deel van de gestelde schade. Na te hebben vastgesteld dat de niet-eerbiediging van Schneider's rechten van verdediging een voldoende gekwalificeerde schending opleverde van een rechtsregel die ertoe strekt aan particulieren rechten toe te kennen, bevestigde het Gerecht dat er een voldoende nauw oorzakelijk verband was tussen de onrechtmatige handeling en twee van de schadesoorten die Schneider had gesteld. De eerste schadepost bestaat in de kosten die de onderneming heeft moeten maken om deel te kunnen nemen aan de na de nietigverklaringsarresten van het Gerecht van 22 oktober 2002 heropende concentratiecontroleprocedure. De tweede komt overeen met de verlaging van de voor de activa van Legrand te betalen overnameprijs, die Schneider aan de verwerver van die activa heeft moeten toekennen in ruil voor uitstel van de feitelijke overdracht teneinde te voorkomen dat de destijds bij de gemeenschapsrechter aanhangige procedures nog voor zij waren afgesloten zonder voorwerp zouden raken.

In de hogere voorziening bij het Hof verzoekt de Commissie het Hof het arrest van het Gerecht van 11 juli 2007 te vernietigen.

In zijn conclusie stelt de advocaat-generaal om te beginnen vast dat de onrechtmatige handeling van de Commissie een voldoende gekwalificeerde schending oplevert.

Vervolgens gaat de advocaat-generaal na of er een oorzakelijk verband tussen de onrechtmatige handeling en de aan Schneider berokkende schade is. Wat het door Schneider geleden verlies

³ Arresten Gerecht van 22 oktober 2002, Schneider/Commissie, T-310/01, Jurispr. blz. II-4071, en 22 oktober 2002, Schneider/Commissie, T-77/02, Jurispr. blz. II-4201 (zie ook PC 84/02).

⁴ Arrest Gerecht van 11 juli 2007, Schneider/Commissie, T-351/03, Jurispr. blz. II-2237 (zie ook PC 48/07).

betreft, doordat zij een lagere prijs voor de verkoop van Legrand aanvaardde ter compensatie van het risico van een waardevermindering van de activa van Legrand, dat Wendel KKR liep doordat de verkoop werd uitgesteld totdat de arresten in de toentertijd voor de gemeenschapsrechter aanhangige zaken waren geweest, concludeert de advocaat-generaal dat er geen dergelijk oorzakelijk verband is. In het bijzonder vloeit Schneider's verlies niet rechtstreeks, onmiddellijk en uitsluitend voort uit de onrechtmatige handeling van de Commissie in een verband van oorzaak tot gevolg.

In de eerste plaats merkt de advocaat-generaal op dat de door Schneider aanvaarde verlaging van de verkoopprijs van Legrand niet het gevolg is van de ongeldigheid van de beschikking, maar van de uitoefening van de vrije wil van Schneider in de onderhandelingen met haar wederpartij. De (uiteindelijk onwettige) verplichting om de samengevoegde ondernemingen te scheiden vormde slechts de achtergrond van de zaak, en had geen directe invloed op de door Schneider en Wendel-KKR in de verkoopovereenkomst bedongen en geformaliseerde clausules.

In de tweede plaats is hij van mening dat niets Schneider ertoe verplichtte de afspraken over de verkoop al zo vroeg (in het bijzonder op 26 juli 2002) helemaal afgerond te hebben, daar de door de Commissie gestelde termijn, 5 februari 2003, die kon worden verlengd, voldoende leek om een geschikte koper te vinden. De handelwijze van Schneider doet volgens de advocaat-generaal vermoeden dat zij voorrang wilde geven aan de transactie met Wendel-KKR en voortzetting van de fusie enkel nog als theoretische mogelijkheid zag. Dit vermoeden wordt zijn inziens versterkt door het feit dat Schneider ervoor koos het met de verwervende onderneming bereikte akkoord door te zetten in plaats van de concentratie met Legrand te redden door na de nietigverklaring van de beschikkingen het onderzoek door de Commissie te hervatten.

Ten slotte nam Schneider volgens de advocaat-generaal een aanzienlijk risico door een beroep te doen op een van de uitzonderingen van de verordening betreffende de controle op concentraties van ondernemingen⁵ en uitvoering te geven aan de concentratie met Legrand voordat de Commissie zich over deze transactie had uitgesproken. Zijns inziens lopen ondernemingen die zich op dergelijke uitzonderingen beroepen, de normale risico's van de wisselvalligheden van concentraties. De toekenning van de vergoeding wegens de door Schneider aanvaarde verlaging van de prijs in afwachting van de beslissing over de aanhangige zaken zou ondernemingen die bij uitzondering uitvoering geven aan een concentratie vóór de beslissing van de Commissie, een garantie of verzekering bieden voor allerlei soorten bijkomende kosten die ontstaan in geval van een inbreuk, zelfs een inbreuk op een procedureregule die geen directe gevolgen heeft voor de economische basis van de concentratie.

Voorts, aldus de advocaat-generaal, heeft Schneider, door Legrand te verkopen zonder daartoe wettelijk gehouden te zijn en door niet met de vereiste zorgvuldigheid te handelen, het oorzakelijk verband verbroken tussen de onverenigbaarheids- en de scheidingsbeschikking en het door de verlaagde prijs van de verkoop van Legrand aan Wendel KKR geleden verlies. Zijns inziens was Schneider, toen zij op 10 december 2002 uitvoering gaf aan de overeenkomst tot verkoop van Legrand, enkel door haar overeenkomst met Wendel KKR gebonden, aangezien de onverenigbaarheids- en de scheidingsbeschikking nietig waren verklaard. De overdracht werd dus op basis van vrijwilligheid voltrokken. Voorts, aldus de advocaat-generaal, lijkt Schneider niet zorgvuldig te hebben gehandeld door de in de overeenkomst met Wendel KKR opgenomen clausule te negeren, volgens welke het contract tegen betaling van 180 miljoen EUR kon worden ontbonden. Ervan uitgaande dat Schneider nog steeds de fusie met Legrand wilde afronden, zou

⁵ Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad van 21 december 1989 betreffende de controle op concentraties van ondernemingen [(PB L 395, blz. 1), gerectificeerd (PB 1990, L 257, blz. 13) en gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1310/97 van de Raad van 30 juni 1997 (PB L 180, blz. 1)].

het logischer zijn geweest van de overdracht af te zien door een beroep te doen op deze clausule en aldus de schade te beperken, want het bedrag van 180 miljoen EUR staat in geen enkele verhouding tot de door Schneider gevorderde vergoeding van bijna 1 700 miljoen EUR.

Derhalve concludeert de advocaat-generaal tot vernietiging van het arrest van 11 juli 2007 van het Gerecht voor zover de Europese Gemeenschap daarbij is veroordeeld tot betaling aan Schneider van een vergoeding van twee derde van de schade die Schneider heeft geleden door de verlaging van de prijs van de overdracht van Legrand, die zij Wendel KKR moest toestaan in ruil voor uitstel van de effectieve overdracht van Legrand tot 10 december 2002.

N.B.: De conclusie van de advocaat-generaal bindt het Hof niet. De advocaten-generaal hebben tot taak het Hof in volledige onafhankelijkheid een juridische oplossing te bieden voor het concrete geschil. De rechters van het Hof beginnen vandaag met de beraadslagingen over het arrest, dat op een latere datum zal worden gewezen.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

Beschikbare talen: ES FR DE EN EL IT NL PL

De volledige tekst van de conclusie is op de dag van de uitspraak te vinden op de internetpagina van het Hof

*<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=NL&Submit=rechercher&numaff=C-440/07>
vanaf ongeveer 12.00 uur.*

Voor nadere informatie wende men zich tot de heer Stefaan Van der Jeught.

Tel: +352 4303 2170 Fax: +352 4303 2988